

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

07 червня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1239/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В. - доповідача,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., Прилипка С.М., Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді господарського суду Харківської області Суислової Владлени Володимирівни за зверненням адвоката Дожджанюка О.І. в інтересах ТОВ «Таміра»,

встановила:

У лютому 2016 року на адресу Комісії надійшло звернення адвоката Дожджанюка О.І. в інтересах ТОВ «Таміра» щодо поведінки судді господарського суду Харківської області Суислової В.В.

У зверненні заявник зазначив, що суддею господарського суду Харківської області Суисловою В.В. під час вирішення по суті господарського спору між сторонами у справі № 922/4711/15 при прийнятті рішення не вказано мотивів прийняття та відхилення аргументів сторін щодо суті спору.

У тексті судового рішення у справі № 922/4711/15 за позовом ТОВ «Таміра» до ТОВ «Брістоль Лтд» за участі третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет позову - ТОВ «Харківспецнадра» ПАТ«ВТБ Банк», ПАТ «Фінбанк» та ТОВ «Теоком», про витребування майна, скасування запису про право власності та визнання права власності на спірне майно суддя Сусллова В.В. не зазначила мотивів прийняття аргументів третьої особи – ТОВ «Теоком», та мотивів відхилення основних аргументів позивача щодо суті спору.

Суддя Сусллова В.В. у рішенні не зазначила мотивів відхилення основного аргументу ТОВ «Таміра» у даній справі, який полягає у тому, що майно, яке вибуло з володіння власника на підставі рішення суду, ухваленого щодо цього майна, але в подальшому скасованого, вважається таким, що вибуло з володіння власника поза його волею.

У рішенні суддя Сусллова В.В. дійшла висновку про те, що спірне майно перейшло у власність відповідача шляхом відступлення корпоративних прав,

прийнявши аргумент ТОВ «Теоком» про те, що спірне майно перейшло у власність відповідача шляхом відступлення корпоративних прав.

Проте жодних мотивів прийняття такого аргументу суддя Суслowa В.В. у тексті рішення не зазначила. Суддя в тексті рішення виклала послідовність фактів щодо здійснення стороною у справі внеску до статутного капіталу відповідача, проте, прийнявши зазначений аргумент, не зазначила мотивів, чому саме встановлені судом факти дозволили суду зробити висновок про те, що спірне майно набуто відповідачем у його власність шляхом відступлення корпоративних прав, а також не навела посилання на жодні норми матеріального права, які дозволили суду дійти висновку щодо прийняття згаданого аргументу.

З урахуванням викладених обставин заявник просить Комісію притягнути суддю господарського суду Харківської області Суслowу В.В. до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні фактів та обставин.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, адвоката, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Суслowої В.В. необхідно відмовити з таких підстав.

Установлено, що у провадженні судді господарського суду Харківської області Суслowої В.В. перебувала справа № 922/4711/15 за позовом ТОВ «Таміра» (м. Дніпропетровськ) до ТОВ «Брістоль ЛТД» (м. Харків), за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору – ТОВ «Спецнадра», ПАТ «ВТБ Банк», ПАТ «Фінбанк» та ТОВ «Теоком», про витребування майна, скасування запису на право власності та визнання права власності на спірне майно.

Рішенням господарського суду Харківської області від 07 грудня 2015 року в позові відмовлено.

Постановою Харківського апеляційного господарського суду від 09 березня 2016 року апеляційну скаргу ТОВ «Таміра» задоволено частково, рішення господарського суду Харківської області від 07 грудня 2015 року у справі № 922/4711/15 скасовано та прийнято нове рішення, яким позов задоволено частково.

У письмових поясненнях суддя Суслowа В.В. зазначила, що предметом даного позову була віндикаційна вимога позивача про витребування нерухомості з володіння відповідача, тому суд під час вирішення спору у даній справі виходив з того, що позивачем повинно було бути доведено відповідно до статті 388 ГПК України обов'язкові умови, що пов'язують можливість особи, яка вважає себе власником майна, витребувати майно від іншої особи (добросовісного набувача). Таким чином, позивачеві необхідно було довести суду те, що майно до відповідача перейшло у власність за відплатним правочином, та те, що майно вибуло з володіння позивача поза його волею.

Обґрунтовуючи позовні вимоги, позивач посилався на те, що його право власності порушено і наявні правові підстави для витребування у відповідача спірного нерухомого майна на підставі частини 1 статті 388 ЦК України, оскільки спірне нерухоме майно за відплатним правочином було відчужено ТОВ «Харківспецнадра» Товариству з обмеженою відповідальністю «Брістоль Лтд», при цьому ТОВ «Харківспецнадра» не мало на це права, оскільки рішення господарського суду Харківської області, за яким за ТОВ «Харківспецнадра» визнано право власності, скасовано, а результати прилюдних торгів у формі цільового аукціону з реалізації майна визнано недійсними. Вказане, на думку позивача, свідчило про вибуття спірного майна з його володіння поза його волею.

Так, суд погодився з твердженням, що перехід до відповідача права власності на спірну нежитлову будівлю відбувся за відплатним правочином шляхом відступлення корпоративних прав. Вказаний факт було встановлено судом на підставі наявних у матеріалах справи доказів.

Дослідивши судові рішення у справах № 922/295/13-г та №29/5005/6325/2011 (на які посилався позивач), господарський суд у мотивувальній частині рішення зазначив, що під час винесення процесуальних документів та встановлення фактичних обставин справи, за якими винесено відповідні рішення, судами не досліджувався факт наявності або відсутності волі позивача на відчуження спірного майна; водночас торги було визнано недійсними у зв'язку з порушенням вимог закону під час здійснення реалізації спірного майна, а не у зв'язку з тим, що позивач не мав наміру його відчужувати, та що це майно вибуло з володіння власника поза його волею. А тому, на думку суду, скасування вказаних процесуальних документів не свідчать про вибуття спірного майна з власності позивача поза його волею.

Окрім того, судом було зазначено, що позивач чітко усвідомлював наслідки свого звернення із заявою про визнання себе банкрутом та ризик втрати належного йому майна шляхом його продажу, жодних дій та заходів щодо недопущення такої втрати позивачем здійснено не було, виходячи з чого у суду були підстави стверджувати, що спірне майно вибуло з володіння позивача з його волі.

При вирішенні спору у справі № 922/4711/15 судом було досліджено всі доводи учасників процесу, обставини перевірені належними та наявними в матеріалах справи доказами, яким надана належна оцінка, мотиви прийняття й відхилення тих чи інших аргументів містяться в мотивувальній частині рішення суду. За таких обставин суддя вважає твердження заявника, викладені у скарзі, необґрунтованими та хибними, а подання скарги на дії судді - наслідком того, що рішення винесено не на його користь.

Стосовно скасованого рішення господарського суду Харківської області від 07 грудня 2015 року суддя зазначила, що закон забезпечує право судді мати свою точку зору, внутрішнє переконання, власне бачення фактів та порядку регулювання спірних правовідносин. Відсутність свободи судді при розгляді справи фактично спотворювала б ідею правосуддя. Судді як носії судової влади

при здійсненні правосуддя є незалежними від будь-якого впливу, нікому не підзвітні і підкоряються лише Закону.

Із встановленого вбачається, що доводи адвоката Дожджанюка О.І. у скарзі стосуються незгоди із ухваленим 07 грудня 2015 року судовим рішенням та з оцінкою доказів у мотивувальній його частині.

Апеляційною інстанцією було переглянуто рішення першої інстанції та встановлено, що при винесенні оскаржуваного рішення місцевим господарським судом неповно досліджено обставини, що мають значення для справи, та невірно застосовано норми матеріального права.

Відповідно до вимог частини 2 статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Умисного порушення суддею норм права чи неналежного її ставлення до службових обов'язків апеляційною інстанцією встановлено не було.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях судді Суислової В.В. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно неї відсутні.

Керуючись статтями 92-95, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді господарського суду Харківської області Суислової Владлени Володимирівни за зверненням адвоката Дожджанюка О.І. в інтересах ТОВ «Таміра».

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

М.А. Макарчук

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко